

jo naturligt nok, at de Herrer, ſom have været med i Underføgelſerne, ere tilbøjelige til at tro, at de alle have været nødvendige, men jeg vil erindre om, at nogle af de Exempler, der bleve nævnte, havde det ſlet ikke været nødvendigt at drage ind under Finantſlovens Behandling. Der er f. Ex. Theatret, den ærede Rigsdagsmand foran (Th. Nielsen) var ſaa villig at mene, at der var Afſtillige, ſom ikke ønskede, at der ſkulde komme Oplyſninger frem om denne og andre Sager. Jeg veed ikke, hvad der berettiger ham til at forudſætte, at der ſkulde være nogle Medlemmer her i Salen, ſom ikke ønskede, at der ſkulde komme Oplyſninger frem (Th. Nielsen: Ikke Medlemmer her i Salen.) Ja, det maa være Medlemmer her; thi ellers vilde Bemærkningen være aldeles uden Anvendelse paa det, der forelaa. Theatret behøvede aldeles ikke at tages for til Underføgelſe under Finantſloven. Det er under Forhandlingen om Tillægsbevillingsloven, at det store Spørgſmaal væſentlig hører hjemme. Men Tillægsbevillingsloven og Finantſlovens Behandling have ſlynget ſig mellem hinanden paa en Maade, ſom meget har forſinket Eilendbringelſen af ſelve Finantſloven. Dertil kommer endnu en anden Ting. Samtidig med, at der klages over, at Finantſudvalgets Arbejde er ſaa ſtort, er der fra Finantſudvalgets Side en fremtrædende Tilbøjelighed til at ſøge at drage andre Love end Finantſloven ind under ſin Overveieſe. Det foregaar det ene Aar efter det andet og er ogſaa foregaaet iaar. Jeg kan i dette Dieblif kun erindre en Sag, nemlig Spørgſmaalet om Dampfergen over Store Belt, ſom blev lagt ind under Finantſudvalget (Dineſen: Og Lønningſloven!) Rigtig! Dernæſt Lønningſloven. Udfaa to store Love fra denne Sæſion og maatte flere. I de foregaaende Samlinger er det ligeledes ſket, at Love, ſom ikke ſtaa i nogenſomhelſt anden Forbindelſe med Finantſloven end enhver Lov, ſom medfører Udgiſt, altid maa ſtaa, ere blevne tagne med ind under Finantſudvalget og derved yderligere har forøget dettes Arbejde. Naar man gaar tilbage i vor parlamentariſke Hiſtorie, vil man finde ikke ſaa Exempler paa, at Finantſloven har været færdig fra Folkethinget inden Jul, og man har mange Exempler paa, at den har været inde i Landſthinget i Januar Maaned. (Verg: Ja, i Rigſraadets Tid!) Der har ogſaa været Tilfælde dengang, da Rigsdagen forhandlede hele Monarkiets Budget, at Finantſloven længe, ja hele Maaneder før Finantſaaarets Udløb, har været inde i Landſthinget. Nu ere vi derimod komne til det Standpunkt, at vi paa 6te Maaned efter Sæſionens Begyndelſe ſørſt have ſaaet ſendt Finantſloven over til Landſthinget. Dette kan ikke være god konſtitutionel Praxis. Naar det er foreſkrevet, at Rigsdagen ſamles den første Mandag i Oktober, og at den nye Finantſlov begynder den 1ſte April, er det ikke en god konſtitutionel

Praxis, at den ene af Rigsdagens Afdelinger har Loven til Behandling fra den første Mandag eller Tirsdag i Oktober og til den 20de Marts (Afbrydſe). Det er ſørſt den 20de Marts, at Finantſloven er bleven ſendt herfra over i Landſthinget. Vi have ikke nogen Høie til at beſvære os over, at det andet Ting miſbilliger, at Liden gaar ſaa langt hen. Om Skyld og Uſkyld taler jeg ikke her, men ſelve det Faktum, at der hængaar en ſaa lang Tid, vidner om en daarlig konſtitutionel Praxis, hvorfra man maa ſøge at komme bort.

Th. Nielsen: I det Sidſte er jeg enig med det ærede Medlem. Det er heller ikke efter min Mening noget rigtigt fundt konſtitutionelt Liv, vi ere inde i, og det kan ganſke viſt kun forandres derved, at der kommer en bedre Forſtaelſe, en Overenſtemmelſe tilveie mellem den høie Regjering og Flertallet i dette Ting. Det er den eneſte Maade, paa hvilken de Herrer kunne ſaae deres inderlige Ønſke om at ſe Liden forfriet opfyldt, og det er ogſaa mit inderlige Ønſke. Det gaar vort Arbejde ud paa hver Dag, at den Tilſtand maa komme til Stede, at der bliver en bedre Overenſtemmelſe. Men de Herrer maa indrømme, at naar Stillingen er, ſom den er, den eneſte Vej, ad hvilken Flertallet kan gjøre ſin Indflydelſe noget gældenende, er gennem Bevillingſmyndigheden, og de Herrer maa ikke tage os det ilde op, at vi benytte den Udvej, der gives. — Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederikſen) ſagde, at det kun var et Reviſionsarbejde, ſaa vil jeg dog henſtille til ham, om han ikke finder at f. Ex. de mange Baadehavne, ſom der blev ſtillet Vædringsforſlag om, Fiſkerierne, Hederne, Sæneveiene, tort ſagt hele den Række af Ting, ſom er kommen frem i denne Finantſlov, kræve en god Tid til Overveieſe; det nuværende Budget, ſom nu er gaaet fra os, tror jeg i det Hele vidner om, at der er kommet ikke ſaa ganſke lidt Nyt frem og ikke ſaa ganſke lidt, ſom Udvalget har maattet være baade Dage og Timer om at grænſke. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 5te Valgkreds (Bille) tager fejl, naar han tror, at Theatret ikke hører ind under Finantſloven. Men det kan man tilgive ham, thi ſaa kyndig han end ellers kan være, er han dog ikke inde i Finantſlovens Behandling. Derom vidner hans Tale. Thi det er klart, at, naar vi ſaae Oplyſninger, ſom vi ſik ved ſelve Finantſloven, om, at Reſervefonden er forſvunden, er det ogſaa naturligt, at vi ikke ret vel kunne lade Finantſloven paſſere, inden vi ſaae Noget at vide om, hvor Reſervefonden er bleven af. At ſaa Oplyſningen ſørſt kom paa Tillægsbevillingsloven, gjør ikke Noget til Sagen. (Afbrydſe). Nei, nu ſkal det ærede Medlem høre. Det Bedſte er, at vi, inden vi lade Finantſlovens Betænkning gaa fra os, have ſaaet